

FAQ: foderflytning

Foderflytning, hvordan håndteres de i det ny system?

Der kan både være ressourcemæssige og miljømæssige fordele ved at sammenlægge produktionen fra flere anlæg på et. I forhold til det samlede projekts påvirkning af fjernrecipienten, så vil det i udgangspunktet være miljøneutralt, men i forhold til den lokale påvirkning, så vil man sikkert øge forureningen hvilket kan være uforeneligt med de lokale miljømålsætninger.

Efter miljøbeskyttelseslovens regler er der principielt ingen forskel på den situation, hvor et enkelt dambrug ønsker at udvide produktionen eller den situation hvor en udvidelse er under forudsætning af, at en anden virksomhed nedlægger produktionen. En godkendelse skal altid vurderes i forhold til miljømålsætningen for den omgivende natur og især i forhold til påvirkningen af vandløbet.

Foder kan altså kun overflyttes til et andet dambrug, hvis dambrugeren ansøger om udvidelse af dambrugets produktion, og miljømyndigheden vurderer, at den øgede fodermængde/udledning ikke medføre en uacceptabel forurening.

Med andre ord skal foderoverflytningen miljøgodkendes efter miljøbeskyttelses godkendelsesregler og/eller den nye ferskvandsdambrugsbekendtgørelsens regler (BEK om miljøgodkendelse og samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug).

I forbindelse med tidligere modeldambrugsetablering har det været gængs praksis at flytte foder fra flere mindre dambrug inden for samme vandløbssystem / vandopland under forudsætning af at produktionen blev flyttet ned i systemet og dermed til en mere robust recipient. N og P fra de to produktioner blev lagt sammen, mens organisk materiale (BI₅) forblev på det niveau der var før sammenlægningen på det anlæg hvor produktionen fremadrettet skal foregå. Dette var under forudsætning af at der kunne ske målopfyldelse nedstrøms dambruget – dvs. nærrecipienten.